

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **CEMMAX s.r.o.**
sídlem Byňov 126, Nové Hrady, IČO: 05396077

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30. 7. 2024, č. j. 23774/24/5300-21444-712994,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 30. 9. 2024 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) ve spojení se zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro předmětná zdaňovací období (dále jen „ZDPH“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

kraj č. j. 1977892/22/2201-51524-303311 ze dne 11. 10. 2022 a č. j. 1977912/22/2201-51524-303311 ze dne 11. 10. 2022 (dále jen „napadená rozhodnutí“). Správce daně svými rozhodnutími vyměřil žalobci daňovou povinnost o 1 487 214 Kč (za listopad 2021) a o 701 483 Kč (za prosinec 2021) vyšší, než tvrdil žalobce.

II. Stručný obsah žaloby

2. Žalobce popisuje, že v rámci odvolání napadal zejména nesprávné hodnocení obchodních vztahů mezi ním a jeho dodavatelem. Správce daně jeho vztah se společností Trask Trade, s. r. o., hodnotil nesprávně, když vycházel z toho, že tato společnost žalobci neposkytovala službu odstraňování odpadu – strusky, nýbrž od něj odebírá strusku jako zboží.
3. Žalobce má za to, že dostatečně zdůvodnil a prokázal povahu svých obchodních vztahů – odběr služby spočívající v likvidaci odpadu. Z tohoto důvodu žalobce namítá, že s jeho argumentací se žalovaný vypořádal zcela nedostatečně.
4. Žalobce dále namítá, že žalovaný v rámci odvolacího řízení neprovedl jím navržené výslechy svědků. Dle žalobce tím porušil jeho právo na předkládání a navrhování důkazních prostředků a zatížil rozhodnutí nepřezkoumatelností.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 12. 11. 2024 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Uvedl, že se žalobní námitky žalobce v podstatné části shodují s námitkami obsaženými v podaném odvolání a že setrvává na svém právním názoru a plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž dílčí rozhodné otázky ve svém vyjádření specifikuje níže.
6. Struska byla přepravena od rakouského plátce RLS z Rakouska přímo ke konečnému odběrateli VGP Park České Budějovice, a.s. (dále jen „VGP“) na stavbu do Českých Budějovic, kde byla využita jako podloží pro stavbu hal. Fakturačně byly uvedené operace vykázány jako poskytnutí služby přebírajícím článkem (odběr odpadu), konečnému odběrateli VGP předchozím článkem FeWo CB, s.r.o. bylo však fakturováno dodání zboží (stavebního materiálu).
7. Správce daně posoudil obchodní transakce žalobce se společností Trask Trade jako dodání zboží společnosti Trask Trade (nikoli jako přijetí služby) s čímž však žalobce v odvolacím řízení nesouhlasil.
8. Žalovaný k tvrzení žalobce ohledně skutečnosti, že se na odběr strusky ze strany jeho dodavatele musí pohlížet jako na službu poskytovanou dodavatelem odkazuje na tvrzení žalobce z průběhu daňové kontroly. Žalobce měl po odebrání strusky od rakouského RLS několik možností, jak s ní naložit. Zvolil možnost, dle které získal odběratele pro využití strusky jako stavebního materiálu (po fakturačních přepravech s žalobcem propojenými společností Trask Trade a FeWo byla dodána společnosti VGP k využití stavebního materiálu). Na základě výše uvedeného považuje žalovaný uvedenou žalobní námitku za nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších zákonů, dále jen „s. ř. s.“). Úkolem krajského soudu není domýšlet za žalobce argumentaci v jeho prospěch.
10. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
11. Žaloba není důvodná.
12. V rámci podané žaloby popisuje žalobce své hodnocení a tím vyjadřuje nesouhlas se závěry žalovaného. To propojuje s první žalobní námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, když má za to, že s jeho argumentací se žalovaný vypořádal zcela nedostatečně. Na to navazuje druhá samostatná námitka neprovedení svědeckých výpovědí.
13. Podle § 68 odst. 2 věty první daňového řádu platí, že *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnut.*
14. Žalobce na prvním místě namítá, že se žalovaný s jeho argumentací vypořádal zcela nedostatečně, nepřezkoumatelně. Samotný nesouhlas se závěry žalovaného však nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje. Závěry žalovaného žalobce relevantním způsobem nezpochybňuje, krom vyjádřeného nesouhlasu a námitky, že žalovaný s jeho tvrzeními nevypořádal. Takovou vadu napadeného rozhodnutí krajský soud neshledal.
15. V rámci odvolání ze dne 14. 11. 2022 žalobce popsal podobu obchodních vztahů a to, že svobodně uzavřené smlouvy mířily k likvidaci odpadu. Popsal, že správce daně se nevypořádal s tím, že žalobce platil svému dodavateli společnosti Trask Trade za poskytnutou službu a že faktický obchodní vztah mezi žalobcem a společností Trask Trade byl totožný jako vztah mezi rakouskou společností RLS a žalobcem, byť správce daně tyto vztahy hodnotí zcela odlišně.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správce daně akceptoval, že rakouské společnosti RLS žalobce poskytoval službu v podobě ekologické likvidace odpadního materiálu, neboť tato rakouská společnost byla povinna v souladu s rakouským zákonem část strusky předat jinému subjektu jako odpad. Následnou transakci mezi žalobcem a společností Trask Trade však správce daně posoudil již nikoli jako přijetí služby, ale jako dodání zboží. Nelze přehlédnout, jak žalovaný popisuje v bodě 21, že sám žalobce při ústním jednání se správcem daně uvedl, že obchodní transakce žalobce s příjemcem strusky společností Trask Trade představovaly dodání zboží (stavebního materiálu), nikoli přijetí služby (odběr odpadu), neboť společnost Trask Trade nemá povolení pro nakládání s odpadem (na rozdíl od žalobce). Z napadeného rozhodnutí plyne, že struska se nacházela u rakouské společnosti RLS, od které po sérii „přepravejů“:

struska rakouské společnosti RLS => jako odpad k likvidaci žalobci => jako odpad k likvidaci Trask Trade => jako odpad k likvidaci Feweo => dodání zboží, přeprava - stavební materiál VGP

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

skončila jako stavební materiál na stavbě v Českých Budějovicích – podloží pro stavbu hal.

17. Důvody, které daňové orgány k jejich závěru vedly jsou popsány v bodech 16 a násl. žalobou napadeného rozhodnutí. Neboť není úkolem krajského soudu opakovat již jednou řečené, odkazuje na tyto body žalobou napadeného rozhodnutí se závěrem, že namítá-li žalobce, že žalovaný jeho argumentaci nevypořádal, pak v rámci těchto bodů žalovaný na námitky žalobce reaguje. Neuvádí-li žalobce v podané žalobě, v čem jsou úvahy žalovaného nesprávné, v čem konkrétně spatřuje žalobce nedostatečnost zde uvedené argumentace, neargumentuje-li proč se fakticky jednalo o poskytování služby, pak zde není nic, čím by se mohl krajský soud konkrétněji zabývat. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že námitky žalobce nebyly shledány důvodnými, stejně tak jsou zřejmé důvody a úvahy, na jejichž základě žalovaný postupoval. Tyto konkrétní úvahy a důvody již žalobce nerozporuje, neboť vyjadřuje pouze prostý nesouhlas.
18. Ani druhou námitku neprovedení žalobcem navrhovaných důkazních prostředků neshledal krajský soud důvodnou.
19. V řízení před správcem daně navrhl žalobce provést jako důkaz výslech druhého společníka žalobce a dále jednatele a společníka společnosti FeWi CB.
20. Žalovaný ve vyrozumění ze dne 30. 5. 2023 uvedl, že ani on tyto výslechy neprovede, neboť nejsou schopny ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, že žalobce společnosti Trak Trade nedodával zboží, nýbrž od ní přijímal služby v podobě odběru odpadu. Dle žalovaného nemají navržené důkazy vypovídající potenci. K tomu žalovaný popsal zjištěný skutkový stav, poukázal na dílčí závěry správce daně, na výsledek ústního jednání před správcem daně a žalobcem sdělené skutečnosti. Žalovaný popsal, že *„z pohledu DPH je podstatné posouzení faktické povahy šetřených transakcí, nikoli tvrzený stav, který není odrazem skutečné povahy je to transakcí nýbrž pouze jakýmsi nástrojem k umělému přesunutí zisku. V průběhu daňové kontroly bylo zjištěno (a dokonce i sám odvolatel výslovně tvrdil), že obchodní transakce odvolatel s příjemcem strusky Trask představovaly dodání zboží (stavebního materiálu), nikoli přijetí služby (odběr odpadu). Co takové situace, kdy je postaven na jisto faktický charakter těchto obchodů, je z pohledu DPH nepodstatné, jak (AZ jakých důvodů) byla tato transakce formálně vykázána. (...) svědci by tedy dle odvolatele měli de facto osvědčit pravý opak toho, co sám odvolatel tvrdil správcem daně (...) stěžejní však je, že byla zjištěna skutečná podstata sporných obchodních případů (dodání zboží); za takové situace je nepodstatné, z jakých důvodů tyto transakce odvolatel vykázal odlišně, zda měl jinou možnost či jaké byly jeho motivy. Navržené výslechy pana (...) proto nebudou provedeny.“*
21. Na těchto důvodech bylo setrváno i v napadeném rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný odůvodnil neprovedení navržených důkazů pro nadbytečnost, když dle jeho závěru nemohou tyto důkazní návrhy přispět ke zjištění skutkového stavu. Tyto závěry a úvahy žalobce však v podané žalobě již nerozporuje. Prostý nesouhlas žalobce se závěry žalovaného nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí nezakládá. Dle ustálené judikatury ústavního soudu se jedná zákonný důvodů neakceptování důkazního návrhu, srov. náleží Ústavní soud formuloval ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09, či judikatura Nejvyššího správního soudu (viz bod 30 rozsudku ze dne 14. 8. 2014, č. j. 6 Afs 117/2014-49, dále bod

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

22 rozsudku ze dne 22. 1. 2021,
č. j. 5 Afs 310/2019-49).

V. Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Českých Budějovicích 29. května 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.